

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind constituirea și menținerea unui nivel minim de rezerve de țiței și de produse petroliere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege stabilește condițiile de constituire, menținere, control și supraveghere a unui nivel minim de rezerve de țiței și produse petroliere, pe baza principiilor transparenței, nediscriminării și proporționalității.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *accesibilitate din punct de vedere fizic* – măsurile de localizare și transport ale stocurilor destinate asigurării punerii în circulație sau livrării efective către utilizatorii finali și piețe în intervale de timp și condiții care să conducă la atenuarea problemelor de aprovizionare care ar fi putut surveni;

b) *aditivi* – substanțe, altele decât hidrocarburile, care se adaugă la sau se amestecă cu un produs, în scopul de a-i modifica proprietățile;

c) *an de referință* – anul calendaristic pe baza căruia se colectează datele de consum sau datele referitoare la importurile nete, date care intră în calculele efectuate în scopul stabilirii nivelului

stocurilor care trebuie menținute și, respectiv, a nivelului stocurilor deținute efectiv la un anumit moment;

d) *biocarburant* – un combustibil lichid sau gazos utilizat pentru transport și produs pe bază de biomasă, „biomasa” fiind fracția biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură (atât substanțe vegetale, cât și animale), din silvicultură și din industriile conexe acestora, precum și fracția biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale;

e) *buncăr maritim internațional* – are înțelesul prevăzut în anexa A punctul 2.1 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei;

f) *consum intern* – o sumă care corespunde totalului cantităților, calculate în conformitate cu anexa nr. 2, furnizate atât pentru uz energetic, cât și pentru alte utilizări; această sumă include și livrările către sectorul de prelucrare și livrările către industrie, transporturi, consumatori casnici și alte sectoare pentru consum final; de asemenea, include și consumul propriu al sectorului energetic, cu excepția combustibilului de rafinării;

g) *colectare accidentală* – intrarea în posesie, în mod aleatoriu, a unor date specifice privind instrucțiunile interne, tehnice, ale unei societăți reglementate de Legea societăților nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h) *criză locală* – întreruperile de alimentare cu gaze naturale care necesită schimbarea destinației combustibilului, cum ar fi utilizarea țițeiului sau a produselor petroliere drept combustibil pentru producția de energie;

i) *disfuncționalitate majoră în aprovizionare* – o scădere substanțială și bruscă în aprovizionarea cu țiței sau cu produse petroliere intervenită în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene, indiferent dacă a condus sau nu la o decizie internațională de punere în circulație de stocuri de petrol;

j) *entitate centrală de stocare (ECS)* – organismul sau serviciul cărui i se pot conferi competențe de a acționa în vederea achiziționării, menținerii și vânzării de stocuri de petrol, inclusiv stocuri de urgență și stocuri specifice;

k) *împropățarea stocurilor specifice* – activitatea de înlocuire a unor cantități de produse ajunse la limita termenului orientativ de păstrare îndelungată sau cu risc de depreciere calitativă ori de uzură

morală pe timpul păstrării, realizată prin operațiuni comerciale de vânzare-cumpărare sau prin schimb de produse;

l) *operatori economici* – societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care își au sediul social în România și care produc și/sau introduc pe piața românească țiței și/sau produse petroliere;

m) *perisabilitățile stocurilor specifice* – pierderile normale pe perioada de păstrare îndelungată, calculate similar cu cele pentru stocurile rezervă de stat;

n) *preschimbare sortimentală a stocurilor specifice* – activitatea de schimbare sortimentală a unor cantități de produs din stoc, cu ocazia înprospătării;

o) *reîntregirea stocurilor specifice* – operațiunea pentru refacerea stocurilor diminuate ca urmare a lichidărilor de gestiune aprobate, a prelevărilor de probe efectuate sau din alte cauze neprevăzute;

p) *stocuri comerciale* – stocuri petroliere deținute de operatorii economici, dar a căror menținere nu este obligatorie;

r) *stocuri petroliere* – stocuri de produse energetice prevăzute în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008;

s) *stocuri de urgență* – stocurile petroliere pentru care obligația constituirii și menținerii acestora revine operatorilor economici;

t) *stocuri specifice* – stocurile petroliere aflate în proprietatea statului român, gestionate și administrate prin Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și care se păstrează pe teritoriul Uniunii Europene;

u) *stocuri minime* – stocurile petroliere care corespund nivelului minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere menținut de statul român conform prevederilor Directivei 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere;

v) *situații de urgență deosebită* – calamități naturale, dezastre, conflicte, care cauzează întrerupere în aprovizionarea cu țiței și/sau produse petroliere;

x) *termen de adaptare a nivelului stocurilor* – modificarea nivelului stocurilor de la 67,5 zile, conform prevederilor Directivei 2006/67/CE a Consiliului din 24 iulie 2006 privind obligația statelor membre de a menține stocuri minime de țiței și/sau produse petroliere cu

nivelul stocurilor minime, la 61 zile, conform prevederilor Directivei 2009/119/CE.

Art. 3. – Stocurile minime pentru țiței și/sau produse petroliere se calculează însumând stocurile de urgență și stocurile specifice.

Art. 4. – (1) Stocurile minime se folosesc în cazul apariției unei disfuncționalități majore în aprovizionarea pieței naționale cu țiței și/sau produse petroliere.

(2) În vederea asigurării disponibilității stocurilor minime în caz de disfuncționalități majore în aprovizionarea pieței naționale cu țiței și produse petroliere, acestea nu pot fi utilizate de autoritățile publice în scopuri comerciale.

Art. 5. – (1) Nivelul stocurilor minime corespunde cel puțin mediei zilnice a importurilor nete pe 90 de zile sau mediei zilnice a consumului intern pe 61 de zile, oricare dintre cele două cantități este mai mare și se calculează în conformitate cu anexa nr. 1.

(2) Media zilnică a consumului intern care trebuie avută în vedere se calculează pe baza valorii medii a echivalentului în țiței al consumului intern zilnic din anul calendaristic precedent, stabilit și calculat în conformitate cu anexa nr. 2.

(3) Media zilnică a importurilor nete care se ia în considerare se calculează pe baza valorii medii a echivalentului în țiței al importurilor de produse petroliere din anul calendaristic precedent, stabilită în conformitate cu anexa nr. 3.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), în situații tehnice speciale, mediile zilnice ale importurilor nete și ale consumului intern se determină pentru perioada 1 ianuarie-31 martie a fiecărui an calendaristic, pe baza cantităților importate sau consumate în penultimul an calendaristic care precedă anul calendaristic în discuție.

CAPITOLUL II

Stocurile de urgență și obligațiile operatorilor economici

Art. 6. – (1) Obligația constituirii și menținerii stocurilor de urgență revine operatorilor economici care introduc pe piață cantități mai mari de 1.000 tone țiței și/sau produse petroliere pe an.

(2) Departamentul pentru Energie, denumit în continuare

autoritatea competentă, se desemnează ca autoritatea care are atribuții de coordonare, constituire, menținere, control și supraveghere a stocurilor minime.

(3) Autoritatea competentă alocă în mod nediscriminatoriu stocurile de urgență tuturor operatorilor economici care introduc pe piață cantități mai mari de 1.000 tone țiței și/sau produse petroliere pe an.

(4) Modul de transpunere a obligațiilor către operatorii economici, nivelul stocurilor de urgență, structura sortimentală, defalcarea și nominalizarea pe operatori economici potrivit prevederilor alin. (3), se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității competente.

(5) Termenul de constituire a stocurilor de urgență este 31 decembrie și obligația menținerii acestora este de 365 zile de la data constituirii.

(6) Finanțarea stocurilor de urgență constituite de operatorii economici menționați în hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (4) se realizează din sursele proprii ale acestora.

Art. 7. – Operatorii economici prevăzuți la art. 6 alin. (1) au următoarele obligații:

a) să mențină în condiții de siguranță și să gestioneze, în condițiile legii, din punct de vedere cantitativ și calitativ, stocurile de urgență constituite;

b) să inventarieze lunar stocurile de urgență constituite;

c) să raporteze lunar nivelul, locația și structura sortimentală a stocurilor de urgență și a stocurilor comerciale, până în data de 10 a lunii, pentru luna anterioară, către autoritatea competentă;

d) să asigure toate condițiile în vederea efectuării inspecțiilor de către autoritatea competentă și/sau Comisia Europeană și să ofere asistență persoanelor autorizate de acestea în efectuarea respectivelor verificări, să pună la dispoziție toate documentele și registrele referitoare la stocurile de urgență și comerciale, să asigure dreptul de acces la toate locațiile în care stocurile sunt menținute și la toate documentele aferente;

e) să mențină, pentru o perioadă de minimum 5 ani, conservarea tuturor datelor, evidențelor, situațiilor și documentelor referitoare la stocurile de urgență;

f) să informeze autoritatea competentă, lunar, până în data de 10 a lunii, pentru luna anterioară, și să obțină avizul acesteia pentru orice modificare care poate afecta nivelul, structura și locația stocurilor de

urgență;

g) să asigure, în orice moment, accesibilitatea și verificarea din punct de vedere fizic și disponibilitatea stocurilor de urgență, în caz de nevoie, numai cu avizul autorității competente;

h) să mențină un registru detaliat și actualizat în permanență al tuturor stocurilor de urgență pe care le dețin; acest registru cuprinde în special toate informațiile care permit localizarea exactă a stocurilor respective;

i) să transmită autorității competente, în termen de 5 zile de la o eventuală solicitare a acesteia, o copie integrală a registrului stocurilor de urgență în care datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate.

Art. 8. – (1) Orice operator economic căruia îi revine obligația de constituire a stocurilor de urgență poate delega obligațiile de stocare, dar numai:

a) uneia sau mai multor entități centrale de stocare cu sediul în România sau în cadrul altor state membre și care și-au exprimat deja disponibilitatea de a deține astfel de stocuri, până la realizarea pe teritoriul României a entității centrale de stocare, astfel încât să poată fi puse la dispoziție, la solicitarea autorității competente, cu condiția ca astfel de delegări să fi fost autorizate în prealabil atât de către autoritatea competentă, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile;

b) altor operatori economici, care dispun de capacitate de stocare disponibilă în afara teritoriului României sau în contul căruia sunt menținute stocuri pe teritoriul Comunității, cu condiția ca o astfel de delegare să fi fost autorizată în prealabil atât de către autoritatea competentă, cât și de către toate statele membre pe ale căror teritorii vor fi păstrate stocurile; și/sau

c) altor operatori economici, care dispun de capacitate de stocare disponibilă pe teritoriul României, cu condiția ca delegarea să fi fost autorizată în prealabil de către autoritatea competentă.

(2) Obligațiile delegate în conformitate cu alin. (1) lit. b) și c) nu pot face obiectul subdelegării. Orice modificare sau prelungire a unei delegări prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) este valabilă doar dacă a fost autorizată în prealabil de toate statele membre care au autorizat delegarea. Orice modificare a unei delegări prevăzute la alin. (1) lit. c) se consideră o nouă delegare.

(3) Autoritatea competentă poate restricționa drepturile de delegare a operatorilor economici cărora le impune sau le-a impus obligații de stocare.

(4) În cazul în care autoritatea competentă limitează drepturile de delegare a operatorului economic la cantități care corespund la mai puțin de 10% din obligația de stocare care i-a fost impusă, prin hotărâre a Guvernului se înființează sau se desemnează, potrivit legii, o entitate centrală de stocare care este obligată să accepte delegări cu privire la cantitatea necesară, pentru a garanta dreptul operatorului economic de a delega cel puțin 10% din obligația de stocare care i-a fost impusă.

(5) Procentajul minim prevăzut la alin. (4) se majorează de la 10% la 30% până la 31 decembrie 2017, potrivit calendarului propus de autoritatea competentă și aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(6) Autoritatea competentă notifică operatorii economici cu privire la modalitatea care a fost utilizată pentru calculul obligațiilor de stocare care le sunt impuse cu cel puțin 200 de zile înainte de începerea perioadei la care se referă obligația în cauză, iar aceștia își pot exercita dreptul de delegare a obligațiilor de stocare către o entitate centrală de stocare cu cel mult 170 de zile înainte de începutul perioadei la care se referă obligația de stocare în cauză.

(7) Operatorii economici care au fost notificați cu mai puțin de 200 de zile înainte de data de începere a perioadei la care se referă obligația de stocare își pot exercita dreptul de delegare a obligației respective în orice moment.

(8) Stocurile de urgență care sunt deținute de operatorii economici nu pot face obiectul unei garanții reale sau al executării silite.

CAPITOLUL III Stocurile specifice

Art. 9. – (1) La propunerea autorității competente, se poate aproba anual, prin hotărâre a Guvernului ca, prin Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *A.N.R.S.P.S.*, să se constituie stocuri de produse petroliere ca stocuri specifice.

(2) Hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1) se avizează de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării și de către Comitetul interministerial privind politicile în domeniul energetic și va cuprinde:

a) nivelul stocurilor specifice și tipul de produse petroliere, perioada de constituire și menținere a stocurilor specifice;

b) fondurile necesare pentru îmbunătățirea structurii sortimentale a stocurilor specifice, alinierea la standardele europene a capacităților de depozitare deținute de către statul român, precum și pentru acumularea, reîntregirea și menținerea stocurilor specifice, cu încadrarea în bugetul aprobat A.N.R.S.P.S.;

c) tariful de administrare a stocurilor specifice păstrate la operatorii economici.

(3) Stocurile specifice pot fi compuse din următoarele categorii de produse, definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008:

a) benzină auto;

b) carburant turboreactor tip kerosen (Jet A1);

c) motorină/carburant diesel (păcură distilată);

d) păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf).

(4) În cazul în care stocurile specifice sunt păstrate în amestec cu alte stocuri deținute de operatorii economici, acestea pot fi mutate, proporțional cu cantitatea care reprezintă stocuri specifice, numai cu aprobarea președintelui A.N.R.S.P.S. și cu informarea autorității competente.

(5) Fluctuațiile de volum ale stocurilor specifice datorate operațiilor individuale de înlocuire a stocurilor individuale sunt permise pentru a se putea efectua operațiile necesare, cum ar fi cele destinate asigurării înprospătării stocurilor, asigurării conformității cu specificațiile produsului schimbat sau lansării unor noi licitații pentru depozitare.

(6) Calculul perisabilităților legale se efectuează în conformitate cu cel pentru produsele petroliere constituite stocuri rezerve de stat și se acordă numai la lichidarea loturilor de produse petroliere constituite ca stocuri specifice.

(7) Cheltuielile pentru administrarea stocurilor specifice aflate în custodie la operatorii economici vor fi suportate, în condițiile legii, din bugetul aprobat A.N.R.S.P.S., începând cu intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (1).

(8) Stocurile specifice nu pot face obiectul unei garanții reale sau al executării silite.

(9) Prevederile alin. (8) se aplică și pentru alte stocuri specifice aflate pe teritoriul Uniunii Europene oriunde sunt stocate, menținute sau transportate.

(10) Înființarea, componența și regulamentul Comitetului interministerial privind politicile în domeniul energetic prevăzut la alin.(2) se aprobă prin decizie a primului-ministru.

CAPITOLUL IV Obligațiile A. N. R. S. P. S.

Art. 10. – (1) A.N.R.S.P.S. are următoarele obligații, în cazul în care se constituie stocuri specifice:

a) să mențină în condiții de siguranță, să gestioneze și să administreze, în condițiile legii, din punct de vedere cantitativ și calitativ, stocurile specifice constituite;

b) să verifice lunar stocurile specifice constituite;

c) să preleveze probe în scopul efectuării analizelor de laborator în baza programului anual aprobat de președintele A.N.R.S.P.S.;

d) să raporteze lunar nivelul, locația și structura stocurilor specifice până la data de 10 a lunii, pentru luna anterioară, autorității competente;

e) să mențină un registru detaliat și actualizat în permanență al tuturor stocurilor specifice pe care le deține; acest registru cuprinde în special toate informațiile care permit localizarea exactă a stocurilor respective;

f) să transmită autorității competente, în termen de 5 zile de la o eventuală solicitare a acesteia, o copie integrală a registrului stocurilor specifice în care datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate;

g) să asigure toate condițiile în vederea efectuării inspecțiilor de către autoritatea competentă și de către Comisia Europeană și să ofere asistență persoanelor autorizate de acestea în efectuarea respectivelor verificări; de asemenea, acestor persoane li se vor pune la dispoziție toate documentele și registrele referitoare la stocurile specifice, li se asigură dreptul de acces la toate locațiile în care stocurile sunt menținute și la toate documentele aferente, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

h) să mențină, pentru o perioadă de minimum 5 ani, conservarea tuturor datelor, evidențelor, situațiilor și documentelor referitoare la

stocurile specifice;

i) să informeze autoritatea competentă, lunar, până la data de 10 a lunii, pentru luna anterioară, orice modificare care poate afecta nivelul, structura și locația stocurilor specifice;

j) să asigure, în orice moment, în condițiile legii, accesibilitatea, verificarea din punct de vedere fizic și disponibilitatea stocurilor specifice, astfel cum au fost constituite/împrospătate.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), g), h) și j) le revin și operatorilor economici care păstrează, pe bază de contract de depozit și prestări servicii, stocurile specifice constituite de A.N.R.S.P.S.

Art. 11. – (1) Stocurile minime pot fi menținute sub formă de țiței, produse intermediare și produse finite.

(2) Stocurile minime trebuie menținute cel puțin o treime sub formă de produse finite. Acestea sunt luate în considerare în cantitățile existente ca atare, iar țițeiul brut și produsele intermediare vor fi exprimate în echivalent produse finite, proporțional cu produsele finite ce au rezultat din prelucrare în decursul anului calendaristic precedent.

(3) Biocarburanții și aditivii sunt luați în considerare în calculul obligațiilor de stocare, cu excepția stocurilor specifice, așa cum sunt prevăzute prin prezentul act normativ, numai dacă au fost amestecați cu produsele petroliere în cauză, precum și dacă sunt depozitați pe teritoriul României, cu îndeplinirea cerințelor legale privind promovarea utilizării biocarburanților și a biolichidelor.

CAPITOLUL V

Obligațiile autorității competente

Art. 12. – Autoritatea competentă are următoarele atribuții:

a) aprobă metodologia necesară pentru identificarea, monitorizarea și verificarea stocurilor minime;

b) controlează utilizarea stocurilor minime în cazul apariției unei disfuncționalități în aprovizionarea cu produse petroliere a pieței interne;

c) transmite Comisiei Europene situațiile statistice referitoare la nivelul și structura stocurilor de urgență și nivelul și structura stocurilor specifice;

d) notifică Comisiei Europene nivelul stocurilor specifice menținute și durata de menținere a acestora; nivelul notificat se aplică

tuturor categoriilor de stocuri specifice utilizate;

e) ține un registru detaliat și actualizat permanent al tuturor stocurilor de urgență menținute de către operatorii economici, care conține, în principal, informațiile necesare pentru localizarea precisă a depozitului, rafinăriei sau instalației de depozitare în care sunt localizate stocurile în cauză, precum și cantitățile în cauză, proprietarul stocurilor și natura acestora, prin referire la categoriile identificate în anexa C punctul 3.1 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008;

f) transmite Comisiei Europene o copie sintetică a registrului prevăzut la lit. e), în fiecare an până la data de 25 februarie, care include cel puțin cantitățile și natura stocurilor de urgență incluse în registru în ultima zi a anului calendaristic precedent;

g) transmite Comisiei Europene, în termen de 15 zile de la o eventuală solicitare a acesteia, o copie integrală a registrului stocurilor minime în care datele cu caracter sensibil referitoare la localizarea stocurilor pot rămâne nedivulgate;

h) reprezintă România la lucrările Grupului de coordonare pentru petrol și produse petroliere;

i) sprijină persoanele cu atribuții nominalizate de Comisia Europeană cu efectuarea inspecțiilor privind starea de pregătire pentru urgențe; asigură, în condițiile legii, accesul acestor persoane la toate documentele legate de stocuri și în incintele de producție, spațiile de birouri din locațiile unde sunt păstrate stocurile minime, precum și la toate documentele care au legătură cu acestea; informațiile pe care aceste persoane le dobândesc în cadrul acestor inspecții nu trebuie să fie transmise mai departe către persoane neautorizate; reprezentanții autorității competente pot participa la acțiunile de inspecție ale Comisiei Europene;

j) verifică respectarea, de către toți operatorii economici, menținerea și conservarea pentru o perioadă de minimum 5 ani, a tuturor datelor, evidențelor, situațiilor și documentelor referitoare la stocurile specifice și la stocurile de urgență;

k) constată contravenții și aplică sancțiuni, potrivit prezentei legi.

Art. 13. – (1) În vederea monitorizării și verificării constituirii stocurilor minime și a locației de depozitare, precum și a corectitudinii raportărilor și a datelor conform prevederilor art. 7 lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. d), autoritatea competentă efectuează inspecții, cu

respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Persoanele însărcinate de autoritatea competentă cu efectuarea inspecțiilor sunt autorizate ca, în condițiile legii, să acceseze incintele de producție și spațiile de birouri ale deținătorilor de stocuri, să inspecteze amenajările de la fața locului și, totodată, să verifice documentele de la fața locului.

(3) Procedura de monitorizare, inspecție și verificare a spațiilor și documentelor se stabilește prin ordin al ministrului delegat pentru energie, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 14. – (1) În cazul în care se constată existența unei disfuncționalități majore în aprovizionare în România, autoritatea competentă solicită imediat Comisiei Europene punerea în circulație totală sau parțială a stocurilor minime.

(2) Punerea în circulație prevăzută la alin. (1) este aplicată după autorizarea acesteia de către Comisia Europeană.

(3) În cazul unor situații de urgență deosebită sau pentru a face față unor crize locale, Guvernul poate decide, prin hotărâre ca, temporar, să fie păstrate cantități de stocuri deținute mai mici decât cele minime obligatorii, la propunerea autorității competente.

(4) Autoritatea competentă informează cu operativitate Comisia Europeană cu privire la orice retragere din stocurile minime, cauzată de situațiile prevăzute la alin. (3).

(5) Stocurile minime retrase conform alin. (3) vor fi reconstituite la nivelul minim stabilit potrivit prevederilor art. 3, în termenul stabilit și comunicat de Comisia Europeană.

(6) Măsurile organizatorice și planurile de urgență necesare punerii în aplicare a alin. (1)-(5) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității competente, în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL VI

Regimul sancționator

Art. 15. – Constituie contravenții nerespectarea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art.7 și de către operatorii economici prevăzuți la art. 10 alin. (2) a obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), g), h) și j).

Art. 16. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 15 se sancționează astfel:

a) cu amendă cuprinsă între 0,5%-1% din cifra de afaceri nerespectarea, de către operatorii economici, a obligațiilor prevăzute la art. 7 lit. e) – g) și de către operatorii economici prevăzuți la art.10 alin.(2) a obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. g), h) și j);

b) cu amendă cuprinsă între 3%-5% din cifra de afaceri nerespectarea, de către operatorii economici, a obligațiilor prevăzute la art. 7 lit. a) – d) și de către operatorii economici prevăzuți la art. 10 alin. (2) a obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a).

(2) Cifra de afaceri prevăzută la alin. (1) reprezintă totalul veniturilor obținute din activitățile operatorului economic prevăzute la art. 2 lit. 1).

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac astfel:

a) de către personalul împuternicit de autoritatea competentă, pentru faptele săvârșite în legătură cu obligațiile referitoare la stocurile de urgență;

b) de către personalul împuternicit de A.N.R.S.P.S., pentru faptele săvârșite în legătură cu obligațiile referitoare la stocurile specifice și la stocurile depozitate potrivit art. 18 alin. (1).

Art. 17. – Contravențiilor prevăzute la art. 15 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 18. – (1) Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 9 alin. (1), dar nu mai târziu de 31 decembrie 2013, în scopul menținerii nivelului stocurilor minime, operatorii economici prevăzuți la art. 6 alin. (1) au obligația de a menține, pe cheltuiala lor, pe

baza unui criteriu nediscriminatoriu, stocurile păstrate până în prezent de A.N.R.S.P.S. conform contractelor de depozit și prestări servicii, respectiv clauzelor contractuale, la operatorii economici prevăzuți anual în legislația anterioară, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2002 privind constituirea și menținerea stocurilor minime de siguranță pentru țiței și produse petroliere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 677/2002, cu modificările și completările ulterioare. În cazul în care operatorii economici decid să depoziteze cantitățile care le revin, aceștia suportă și cheltuielile pentru încărcarea, manipularea și transportul stocurilor în noi locuri de depozitare.

(2) Pentru anul 2014, hotărârea Guvernului prevăzută la art. 9 alin.(1) se aprobă cel mai târziu până la 31 decembrie 2013.

(3) Prin excepție, în cazul în care operatorii economici prevăzuți la art. 6 alin. (1) nu dispun de capacități proprii de depozitare, aceștia suportă cheltuielile de administrare pentru stocurile de produse petroliere păstrate potrivit prevederilor alin. (1). Tariful de administrare, procedura, respectiv lista operatorilor economici și cantitățile de stocuri specifice depozitate de către aceștia se stabilesc, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, prin ordin al ministrului delegat pentru energie, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Stocurile constituite în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 677/2002, cu modificările și completările ulterioare, se administrează în continuare de A.N.R.S.P.S., regimul juridic al acestora fiind următorul:

a) stocuri intangibile și stocuri rezervă de stat reîntregite până la nivelul maxim de constituire, aprobat prin Nomenclatorul produselor rezervă de stat;

b) stocuri specifice, până la nivelul la care statul român se angajează să mențină acest tip de stocuri, conform procedurii prevăzute la art. 9 alin. (1) și (2);

c) stocuri disponibile, administrate conform Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, alte cantități decât cele prevăzute la lit. a) și b).

(5) Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 9 alin. (1), în termenul stabilit la alin. (2), obligațiile prevăzute la art. 10 se îndeplinesc în mod corespunzător de A.N.R.S.P.S., cu privire

la stocurile depozitate la operatori economici, potrivit alin. (1).

(6) Până la intrarea în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 9 alin. (1), în termenul stabilit la alin. (2), obligațiile prevăzute la art. 7 se îndeplinesc în mod corespunzător de operatori economici cu privire la stocurile depozitate potrivit alin. (1).

Art. 19. – Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 20. – În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, la propunerea autorității competente, Guvernul înființează entitatea centrală de stocare prevăzută la art. 8 alin. (1) lit.a).

Art. 21. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2002 privind constituirea și menținerea stocurilor minime de siguranță pentru țiței și produse petroliere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.677/2002, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 14 mai 2002;

b) Hotărârea Guvernului nr. 2004/2004 privind măsurile necesare pentru diminuarea efectelor create de disfuncționalități în aprovizionarea cu țiței și produse petroliere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.129 din 30 noiembrie 2004.

(2) Prevederile art. 15 și 16 intră în vigoare la 15 zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

* *

Prezenta lege transpune Directiva 2009/119/CE a Consiliului din 14 septembrie 2009 privind obligația statelor membre de a menține un nivel minim de rezerve de țiței și/sau de produse petroliere, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr.265 din 9 octombrie 2009.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

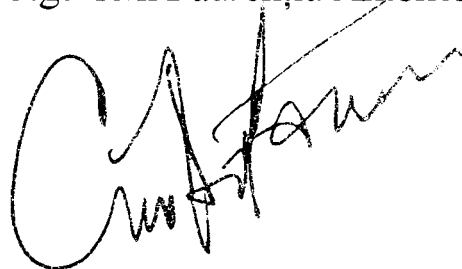
PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valeriu Ștefan Zgonea

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.

METODELE DE CALCUL AL NIVELULUI STOCURILOR MINIME*

Cantitățile nu pot intra în calcul cu titlu de stocuri decât o singură dată.

Stocurile de țiței se reduc cu 4%, reprezentând randamentul mediu al nafta.

Stocurile de nafta, ca și stocurile de produse petroliere pentru buncărele maritime internaționale, nu se iau în calcul.

Celelalte produse petroliere se contabilizează în stocuri, utilizându-se una dintre metodele prezentate mai jos:

a) se includ următoarele stocuri de produse: benzină auto, carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) și se calculează echivalentul în țiței al consumului intern prin înmulțirea cantităților respective de produse petroliere cu coeficientul de 1,2;

sau

b) se includ toate celelalte stocuri de produse petroliere identificate în anexa C punctul 3.1 primul paragraf din Regulamentul (CE) nr.1099/2008 și se calculează echivalentul în țiței al acestora, prin înmulțire cu coeficientul de 1,065.

Metoda aleasă pentru calculul nivelului stocurilor deținute se utilizează pe toată perioada anului calendaristic în cauză.

În calculul stocurilor deținute se includ cantitățile deținute:

- a) în rezervoarele rafinăriilor;
- b) în terminalele de încărcare;
- c) în rezervoarele de alimentare a oleoductelor;
- d) în șalande;
- e) în tancurile petroliere pentru cabotaj;
- f) în petrolierele care staționează în port;
- g) în buncărele navelor de navigație interioară;
- h) în fundul tancurilor de stocare;

* Definițiile prevăzute în prezentul text sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr.1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei.

- i) sub formă de stocuri circulante;
- j) de A.N.R.S.P.S., constituite în conformitate cu reglementările în vigoare aplicabile.

Din calculul stocurilor deținute se exclud:

- a) petrolul brut care nu a fost încă produs;
- b) cantitățile deținute:
 - i. în oleoducte;
 - ii. în vagoane-cisternă;
 - iii. în buncărele navelor de navigație maritimă;
 - iiii. în benzinării și în punctele de comercializare cu amănuntul;
 - iiiii. în petrolierele aflate în larg;
 - iiiii. cantitățile deținute de forțele armate, precum și cele constituite de A.N.R.S.P.S. ca stocuri rezerve de stat și/sau ca stocuri destinate forțelor armate.

La calculul stocurilor deținute se aplică o reducere de 10% cantităților calculate după una dintre metodele descrise anterior.

Reducerea de 10% nu se aplică la calcularea nivelului stocurilor specifice și nici la calcularea diferitelor categorii de stocuri specifice, în situația în care aceste stocuri specifice sau categorii se calculează separat de stocurile de urgență, în special în scopul de a verifica respectarea nivelurilor minime pentru stocurile specifice.

METODA DE CALCUL AL ECHIVALENTULUI ÎN ȚITEI AL CONSUMULUI INTERN

În sensul art. 5, echivalentul în țitei al consumului intern se calculează după metoda următoare:

Consumul intern se stabilește prin însumarea „livrărilor interne brute observate” agregate, conform definiției de la punctul 3.2.1 din anexa C la Regulamentul (CE) nr.1099/2008, doar pentru următoarele produse: benzină auto, benzină de aviație, carburant turboreactor tip benzină (petrol turboreactor tip nafta sau JP4), carburant turboreactor tip kerosen, petrol lampant, motorină/carburant diesel (păcură distilată), păcură (cu conținut ridicat de sulf și cu conținut redus de sulf) definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.

Echivalentele în țitei ale consumului intern rezultă prin înmulțirea cantităților respective de produse petroliere cu coeficientul de 1,2.

METODA DE CALCUL AL ECHIVALENTULUI ÎN ȚITEI AL IMPORTURILOR DE PRODUSE PETROLIERE

Echivalentul în țitei al importurilor de produse petroliere, prevăzute la art. 5, se calculează după metoda următoare:

Echivalentul în țitei al importurilor de produse petroliere se obține prin calcularea sumei dintre importurile nete de țitei, LGN, produse pentru consumul propriu al rafinăriilor, alte hidrocarburi, definite în anexa B punctul 4 din Regulamentul (CE) nr.1099/2008, cu ajustarea rezultatului în funcție de eventualele modificări ale stocurilor și scăzând randamentul nafta de 4% (sau, dacă randamentul mediu al nafta pe teritoriul național depășește 7%, se scade consumul real net de nafta sau randamentul mediu al nafta) și importurile nete de alte produse petroliere, cu excepția nafta ajustate, la rândul lor, în funcție de modificările stocurilor și înmulțite cu coeficientul de 1,065.

Buncărele maritime internaționale nu se includ în acest calcul.